

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (teine koda)

26. märts 2020*

Apellatsioonkaebus – Riigiabi – Kapitalisüst ja riigigarantiid – Mõiste „riigiabi“ – Mõiste „eelis“ – Eraettevõtja põhimõte – Erainvestori kriteerium – Euroopa Komisjoni kohustus viia läbi hoolikas ja erapooletu uurimine – Kohtulik kontroll – Tõendamiskoormis – Mõiste „raskustes olev ettevõtja“ – Päästmiseks ja ümberkorraldamiseks antava riigiabi suunised – Garantiiteatis – 2011. aasta ajutine raamistik – Tagasinõutava abi summa – Komisjonil ja Euroopa Liidu Üldkohtul lasuv põhjendamiskohustus

Kohtuasjas C-244/18 P,

mille ese on Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 56 alusel 4. aprillil 2018 esitatud apellatsioonkaebus,

Larko Geniki Metalleftiki kai Metallourgiki AE, asukoht Ateena (Kreeka), esindajad: *dikigoro* I. Drillerakis, E. Rantos, N. Korogiannakis, I. Soufleros, E. Triantafyllou ja G. Psaroudakis,

hageja,

teine menetlusosaline:

Euroopa Komisjon, esindajad: É. Gippini Fournier ja A. Bouchagiar,

kostja esimeses kohtuastmes,

EUROOPA KOHUS (teine koda)

koosseisus: koja president A. Arabadjiev (ettekandja), kohtunikud P. G. Xuereb ja T. von Danwitz,

kohtujurist: H. Saugmandsgaard Øe,

kohtusekretär: A. Calot Escobar,

arvestades kirjalikku menetlust,

olles 24. oktoobri 2019. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: kreeka.

otsuse

- 1 Käesoleva apellatsioonkaebusega palub Larko Geniki Metalleftiki kai Metallourgiki AE (edaspidi „Larko“) tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 1. veebruari 2018. aasta kohtuotsuse Larko vs. komisjon (T-423/14, edaspidi „vaidlustatud kohtuotsus“, EU:T:2018:57), millega Üldkohus jättis rahuldamata tema hagi nõudega tühistada Euroopa Komisjoni 27. märtsi 2014. aasta otsus 2014/539/EL riigiabi nr SA.34572 (13/C) (ex 13/NN) kohta, mida Kreeka andis äriühingule Larco General Mining & Metallurgical Company SA (ELT 2014, L 254, lk 24, edaspidi „vaidlusalune otsus“).

Õiguslik raamistik

Päästmiseks ja ümberkorraldamiseks antava riigiabi suunised

- 2 Ühenduse suuniste raskustes olevate äriühingute päästmiseks ja ümberkorraldamiseks antava riigiabi kohta (ELT 2004, C 244, lk 2, edaspidi „päästmiseks ja ümberkorraldamiseks antava riigiabi suunised“) punktides 9–11 on sätestatud:
 - „9. Ühenduses puudub raskustes oleva äriühingu mõiste. Käesolevate suuniste tähenduses peab komisjon äriühingut raskustes olevaks siis, kui see ei suuda kas oma või omanikelt/osanikelt/aktsionäridelt või krediidiandjatelt saadud vahenditega peatada kahjumit, mis ametivõimude sekkumiseta viiks lühema või keskmise ajavahemiku jooksul peaaegu kindlasti äriühingu tegevuse lõpetamiseni.
 10. Äriühingut loetakse käesolevate suuniste tähenduses igal juhul ja suuruselt olenemata raskustes olevaks järgmistel asjaoludel:
 - a) kui on tegemist piiratud vastutusega äriühinguga, [...] kes on kaotanud üle poole oma osa- või aktsiakapitalist [...] ja üle veerandi sellest kapitalist viimase 12 kuu jooksul; või
 - b) kui on tegemist äriühinguga, kus vähemalt mõnel liikmel on piiramatu vastutus äriühingu võlgade eest, [...] ja kes on kaotanud üle poole oma arvetel olevast kapitalist, kusjuures üle veerandi sellest viimase 12 kuu jooksul; või
 - c) kui asjaomane äriühing liigist olenemata vastab siseriikliku õiguse kohaselt kõiki võlakohustusi hõlmava maksejõuetusmenetluse kohaldamise kriteeriumidele.
 11. Isegi kui ei esine ühtegi punktis 10 loetletud tingimust, võib äriühingu siiski lugeda raskustes olevaks, eriti juhul kui eksisteerivad tavapärased raskustes oleva äriühingu tunnused, näiteks suurenev kahjum, vähenev käive, kasvav laoseis, ülevõimsus, kahanev rahakäive, kasvav võlg, suurenevad intressinõuded ning vähenev või puuduv varade puhasväärtus. Halvemal juhul võib äriühing juba olla maksejõuetu või siseriikliku õiguse kohaselt võidakse selle suhtes nõuda kõiki võlakohustusi hõlmava maksejõuetusmenetluse kohaldamist. Sel juhul kohaldatakse neid suuniseid igasuguse antava abi suhtes, kui selline menetlus viib äriühingu tegevuse jätkamiseni. Igal juhul on raskustes olev äriühing abikõlblik ainult siis, kui on kindlaks tehtud, et teda ei saa saneerida oma või omanikelt/osanikelt/aktsionäridelt või turuallikatest saadavate vahenditega.“

Garantiiteatis

- 3 Komisjoni teatise [ELTL artiklite 107 ja 108] kohaldamise kohta garantiidena antava riigiabi suhtes (ELT 2008, C 155, lk 10; edaspidi „garantiiteatis“) punkti 2.1 kolmandas lõigus on sätestatud:

„Igasuguste kahtluste vältimiseks tuleks selgitada riigigarantiidega seotud riigi vahendite mõistet. Riigigarantii eelis on, et garantiiga seotud riski kannab riik. Riigi riskivalmidus tuleks tavapäraselt hüvitada asjakohase preemiaga. Kui riik loobub tervest või osast garantiipreemiast, siis on see eelse andmisega ettevõtjale samal ajal riigi vahendite raiskamine. Järelikult, isegi kui selgub, et riik ei tee

ühtegi garantiiga seotud väljamakset, võib ikkagi olla tegemist riigiabiga [ELTL] artikli [107] lõike 1 kohaselt. Abi andmine toimub garantii andmise hetkel, mitte selle kasutamise või garantii tingimuste kohaste väljamaksete tegemise ajal. Seda, kas garantii kujutab endast riigiabi või mitte, ning kui kujutab, siis kui suur võiks olla selle summa, tuleb hinnata garantii andmise ajal.“

4 Selle teatise punkti 3.2 alapunktides a ja d on sätestatud:

„Riigi antavate üksikgarantiide puhul leiab komisjon, et kui on täidetud kõik alljärgnevad tingimused, on see piisav riigiabi välistamiseks:

a) Laenusaja ei ole finantsraskustes.

Et otsustada, kas laenusajat tuleks käsitleda finantsraskustes olevana, tuleks kasutada [päästmiseks ja ümberkorraldamiseks antava riigiabi suunistes] sätestatud määratlust [...]. Vähem kui kolm aastat tagasi asutatud VKEsid ei saa pidada selle perioodi jooksul käesoleva teatise tähenduses raskustes olevateks.

[...]

d) Garantii eest on makstud turupõhist hinda.

Nagu on märgitud punktis 2.1, tuleks riski võtmine hüvitada asjakohase preemiaga sõltuvalt garantiina või vastugarantiina antavast summast. Kui garantii eest tasutud hind vähemalt võrdub kapitaliturgudel leitava vastava garantiipremia viitemääraga, ei ole garantii puhul tegemist abiga.

Kui kapitaliturgudel ei leita vastavat garantiipremia viitemäära, tuleb garantiiga tagatud laenu kogu maksumust, kaasa arvatud laenu intressimäär ja garantiipremia, võrrelda samasuguse garanteerimata laenu turuhinnaga.

Mõlemal juhul tuleks vastava turuhinna kindlaksmääramiseks arvestada garantii ja selle aluseks oleva laenu omadusi, sealhulgas tehingu summat ja kestust, laenusaja antud tagatist ja muid kogemusi, mis mõjutavad sissenõudmismäära hindamist, laenusaja finantsseisundist tingitud võimalikku maksejõuetust, tema tegevusvaldkonda ja väljavaateid ning muid majanduslikke tingimusi. Selle analüüsi abil peaks olema võimalik laenusajat liigitada riskireitingu alusel. Kasutada võib rahvusvaheliselt tunnustatud reitinguagentuuri liigitust, kuid laenu andev pank võib läbi viia ka oma sisereitingu. Komisjon juhhib tähelepanu niisuguse reitingu ja nende rahvusvaheliste finantsasutuste tuvastatud riskimäära vahelisele seosele, kelle tegevus on avalik [...]. Et hinnata, kas garantiipremia on turutingimustega kooskõlas, võib liikmesriik võrrelda turul tegutsevate sarnase reitinguga ettevõtjate makstud hindu.

Seepärast ei luba komisjon kehtestada ühtset garantiipremiate määra, mis väidetavalt vastab valdkonnas üldiselt kasutatavale määrale.“

5 Nimetatud teatise punkt 3.6 täpsustab:

„Kui ükskõik milline punktides 3.2–3.5 ettenähtud tingimustest jääb täitmata, ei tähenda see, et selline garantii või garantiikava loetaks automaatselt riigiabiks. Kui tekib kahtlus, et kavandatav garantii või garantiikava kujutab endast riigiabi, tuleb sellest komisjonile teatada.“

- 6 Garantiiteatise punkti 4.1 esimeses ja teises lõigus ning kolmanda lõigu alapunktis a on sätestatud:

„Kui üksikgarantii või garantiikava ei sobi kokku turumajandusliku investeerimise põhimõtetega, loetakse see riigiabi sisaldavaks. Riigiabi elemendi suurus tuleb arvuliselt väljendada, et kontrollida, kas abi võib pidada kokkusobivaks konkreetse riigiabi erandi põhjal. Põhimõtteliselt loetakse riigiabi elemendiks individuaalselt või kava raames antud garantii asjakohase turuhinna ja selle meetme eest makstud tegeliku hinna vahet.

Tulemuseks saadud aastased garantiiga antava toetuse rahalised väärtused tuleks viitemäära kasutades diskonteerida nende praeguse väärtuseni ja seejärel kokku liita toetuse koguväärtuse saamiseks.

Garantii abielemendi väljaarvutamisel pöörab komisjon erilist tähelepanu järgmistele asjaoludele:

- a) Üksikgarantiide puhul: seda kas laenusaja on rahalistes raskustes. Garantiikavade puhul: seda kas kava kõlblikkustingimused võimaldavad selliseid ettevõtjaid välja jätta (vt täpsemalt punkti 3.2 alapunkt a).

Komisjon märgib, et raskustes olevatelt ettevõtjatelt nõuab võimalik turugarant laenu andmisel kõrget garantiipremiat, arvestades summa suurust, mis jääks maksmata, kui ettevõtja ei suuda täita lepingust tulenevaid kohustusi. Kui tõenäosus, et laenusaja pole võimeline laenu tagasi maksuma, muutub eriti suureks, ei pruugi sellist turumäära leiduda ja garantii abielement võib erakorralistel asjaoludel olla sama suur kui kõnealuse garantiiga tegelikult kaetav summa.“

2011. aasta ajutine raamistik

- 7 Komisjoni teatise, mis käsitleb Euroopa Liidu riigiabi meetmete ajutist raamistikku praeguses finants- ja majanduskriisis rahastamisele juurdepääsu toetamiseks (ELT 2011, C 6, lk 5, edaspidi „2011. aasta ajutine raamistik“), punkti 2.3 esimeses lõigus ja teise lõigu alapunktides f ja i on märgitud:

„Et toetada juurdepääsu rahastamisele ja vähendada pankade soovimatust võtta praegu suuri riske, võiksid subsideeritud laenugarantiid piiratud ajavahemikul pakkuda asjakohast ja õigesti suunatud lahendust, mis lihtsustaks ettevõtjate juurdepääsu rahastamisele.

Komisjon peab sellist riigiabi [ELTL] artikli 107 lõike 3 punkti b alusel siseturuga kokkusobivaks, kui täidetud on järgmised tingimused:

[...]

- f) garantii ei ole suurem kui 80% laenust kogu laenu kestuse ajal;

[...]

- i) meedet ei kohaldata raskustes olevate ettevõtjate [...] suhtes [nagu need on määratletud päästmiseks ja ümberkorraldamiseks antava riigiabi suunistes].“

- 8 2011. aasta ajutise raamistiku lisas on tabel „Safe-harbour“ preemiate ajutise raamistiku kohta baaspunktides, võrreldes reitinguagentuuri Standard & Poor’s reitingukategooriaga c.

Vaidluste taust

- 9 Vaidluse taust on kokku võetud vaidlustatud kohtuotsuse punktides 1–14:
- „1 [Larko] on suurettevõtja, kes on spetsialiseerunud lateriidimaagi kaevandamisele ja töötlemisele, ligniidi kaevandamisele ning ferronikli ja kõrvaltoodete tootmisele.
 - 2 Larco asutati 1989. aastal uue äriühinguna pärast äriühingu Hellenic Mining and Metallurgical SA likvideerimist. Kohtuasja asjaolude asetleidmise ajal oli tal kolm aktsionäri: Kreeka riik, kellele kuulus Hellenic Republic Asset Development Fundi kaudu 55,2% aktsiatest, National Bank of Greece SA (edaspidi „ETE“), kellele kuulus 33,4% aktsiatest, ja Public Power Corporation (peamine elektrienergia tootja Kreekas, kelle enamusaktsionär on riik), kellele kuulus 11,4% aktsiatest.
 - 3 2012. aasta märtsis teavitas Hellenic Republic Asset Development Fund komisjoni Larko erastamisprogrammist.
 - 4 2012. aasta aprillis algatas komisjon omal initsiatiivil nimetatud erastamise esialgse uurimise vastavalt riigiabi valdkonna eeskirjadele.
 - 5 Uurimise esemeks olid järgmised kuus meetet:
 - esimene puudutas esiteks 1998. aasta võlgade tasaarveldamise kokkulepet Larko ja tema peamiste võlausaldajate vahel, mille alusel see äriühing pidi oma kohustused võlausaldajate ees tasuma intressimääraga 6% aastas, ja teiseks seda, et Kreeka riik ei nõudnud seda võlga sisse (edaspidi „1. meede“);
 - teine puudutas Kreeka riigi poolt 2008. aastal antud riigigarantiid 30 miljoni euro suurusele laenule, mille ATE Bank andis Larkole (edaspidi „2. meede“ [...]). Garantii kattis laenu täielikult kolmeks aastaks garantiipreemiaga 1% aastas;
 - kolmas puudutas 134 miljoni euro suurust kapitalisüsti, mille pani ette Larko juhatus 2009. aastal, mille kiitsid heaks tema kolm aktsionäri ja milles osalesid täielikult Kreeka riik ja osaliselt ETE (edaspidi „3. meede“ [...]);
 - neljas puudutas 2010. aastal riigi poolt antud määramata tähtajaga garantiid, et katta tervikuna garantiikiri, mille ETE andis Larkole väärtuses ligikaudu 10,8 miljonit eurot, ja mille garantiipreemia oli 2% aastas (edaspidi „4. meede“ [...]). Kõnealune garantiikiri tagas selle, et Areios Pagos (Kreeka kassatsioonikohus) peataks Efeteio Athinoni (Ateena apellatsioonikohus, Kreeka) selle kohtuotsuse täitmise, millega tunnistati, et Larko on ühele võlausaldajale võlgu 10,8 miljonit eurot;
 - viies puudutas garantiikirjade esitamist, mis ühe Kreeka kohtu otsuse alusel asendasid trahvisumma kohustuslikku 25% ettemakset (edaspidi „5. meede“);
 - kuues puudutas kahte garantiid, mille riik andis 2011. aastal kahele ATE Banki laenule suuruses vastavalt 30 miljonit eurot ja 20 miljonit eurot; need garantiid katsid laenud täielikult ja garantiipreemia oli 1% aastas (edaspidi „6. meede“ [...]).
 - 6 Uurimise raames palus komisjon Kreeka ametiasutustelt täiendavat teavet, mille need ametiasutused esitasid 2012. ja 2013. aastal. Komisjoni talituste ja Kreeka ametiasutuste esindajate vahel toimusid ka kohtumised.

- 7 Komisjon algatas 6. märtsi 2013. aasta otsusega (ELT 2013, C 136, lk 27) ELTL artikli 108 lõikega 2 ette nähtud ametliku uurimismenetluse riigiabi SA.34572 (13/C) (ex 13/NN) kohta.
- 8 ELTL artikli 108 lõikega 2 ette nähtud menetluses kutsus komisjon Kreeka ametiasutusi ja huvitatud isikuid üles esitama eespool punktis 5 mainitud abimeetmete kohta märkusi. Kreeka ametiasutused esitasid oma märkused komisjonile 30. aprillil 2013; ükski kolmas huvitatud isik märkusi ei esitanud.
- 9 Komisjon võttis 27. märtsil 2014 vastu [vaidlusaluse] otsuse [...].
- 10 [Vaidlusaluse] otsusega leidis komisjon kõigepealt, et Larko oli kõnealuse kuue meetme võtmise ajal raskustes olev äriühing vastavalt [päästmiseks ja ümberkorraldamiseks antava riigiabi suunistele].
- 11 Mis puudutab eespool punktis 5 mainitud meetmeid, siis märkis komisjon esmalt, et 2.–4. ja 6. meede kujutavad endast riigiabi ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses; seejärel, et need meetmed on antud nii, et rikuti teatamiskohustust ja ELTL artikli 108 lõikes 3 sätestatud kohustust mitte rakendada meedet enne lõpliku otsuse tegemist; ja lõpuks, et need meetmed on siseturuga kokkusobimatu abi, mis tuleb nõukogu 22. märtsi 1999. aasta määruse (EÜ) nr 659/1999, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad [ELTL] artikli [108] kohaldamiseks (EÜT 1999, L 83, lk 1; ELT eriväljaanne 08/01, lk 339), artikli 14 lõike 1 alusel tagasi saada.
- 12 Komisjon leidis ühtlasi, et [...] 1. ja 5. meede [...] ei kujuta endast riigiabi.
- 13 Vaidlusaluse otsuse resolutsioon on sõnastatud järgmiselt:

„[...]

Artikkel 2

Riigiabi summas 135 820 824,35 eurot, mille Kreeka andis [ELTL] artikli 108 lõiget 3 rikkudes [Larkole] 2008., 2010. ja 2011. aastal antud riigigarantiidena ning riigi osalusena äriühingu kapitali suurendamiseks 2009. aastal, on siseturuga kokkusobimatu.

Artikkel 3

1. Kreeka nõuab artiklis 2 osutatud siseturuga kokkusobimatu abi abisaajalt tagasi.
2. Tagasinõutavalt summalt arvestatakse intressi alates abisaajate käsutusse andmise kuupäevast kuni summa tegeliku tagasisaamiseni.

[...]

Artikkel 6

Käesolev otsus on adresseeritud Kreeka Vabariigile.“

14 Vaidlustatud otsuse lisas on esitatud „Teave saadud, tagastatava ja juba tagastatud abi summade kohta“ järgmiselt:

Abisaaja nimi – meede	Saadud abi kogusumma	Tagasinõutava abi kogusumma (põhiosa)	Juba tagasi makstud kogusumma	
			Põhiosa	Tagastamisele kuuluvalt summalt arvutatud intress
Lar[k]o – 2. meede	30 000 000	30 000 000	0	0
Lar[k]o – 3. meede	44 999 999,40	44 999 999,40	0	0
Lar[k]o – 4. meede	10 820 824,95	10 820 824,95	0	0
Lar[k]o – 6. meede	50 000 000	50 000 000	0	0

“.

Menetlus Üldkohtus ja vaidlustatud kohtuotsus

- 10 Larko esitas 6. juunil 2014 Üldkohtu kantseleisse hagiavalduse, milles palus vaidlusalune otsus tühistada ja tagastada koos intressiga igasugune summa, mis võidi otseselt või kaudselt selle otsuse alusel tagasi nõuda.
- 11 Hagi põhjenduseks esitas Larko kolm väidet, millest esimene käsitles seda, et komisjon oli ekslikult järeldanud, et 2.–4. ja 6. meede olid siseturuga kokkusobimatu riigiabi; teine käsitles vaidlusaluse otsuse põhjenduse puudumist; ja kolmas, mis oli esitatud teise võimalusena, käsitles seda, et komisjon oli valesti kindlaks määranud nende meetmetega seoses tagasinõutava abi summa ja oli tagasinõudmise määranud Euroopa Liidu aluspõhimõtteid rikkudes.
- 12 Üldkohus jättis vaidlustatud kohtuotsusega hagi tervikuna rahuldamata ja mõistis kohtukulud välja Larkolt.

Poolte nõuded

- 13 Larko palub Euroopa Kohtul vaidlustatud kohtuotsus tühistada, saata kohtuasi tagasi Üldkohtule ja jätta kohtukulude osas otsuse tegemine edaspidiseks.
- 14 Komisjon palub Euroopa Kohtul jätta apellatsioonkaebus rahuldamata ja mõista kohtukulud välja Larkolt.

Apellatsioonkaebus

- 15 Apellatsioonkaebuse põhjenduseks esitab Larko neli väidet, millest esimene käsitleb erainvestori kriteeriumi väära kohaldamist ja põhjenduse puudumist vaidlustatud kohtuotsuses; teine väide käsitleb majandusliku eelise mõiste väära tõlgendamist ja põhjenduse puudumist selles kohtuotsuses; kolmas

väide käsitleb õigusnormi rikkumist 6. meetme siseturuga kokkusobivuse hindamisel ja põhjenduse puudumist selles kohtuotsuses; ja neljas väide käsitleb õigusnormi rikkumist 2., 4. ja 6. meetme alusel tagasinõutavate abisummade hindamisel ja põhjenduse puudumist selles kohtuotsuses.

Esimene väide, et vaidlustatud kohtuotsuses on erainvestori kriteeriumi vääralt kohaldatud ja puudub põhjendus

Poolte argumentid

- 16 Esiteks väidab Larko, et Üldkohus kohaldas ekslikult erainvestori kriteeriumi, kui ta järeltas vaidlustatud kohtuotsuse punktides 117 ja 118, et ta ei esitanud ühtegi asjaolu, mis eelnes 3. meetmele ja mis tõendaks, et Kreeka riik soovis selle meetmega omandada enamusosalust nimetatud äriühingu kapitalis, et alustada tema müüki, ega et selline omandamine oleks kõnealust müüki soodustanud. Nimelt, tagades oma raskustes oleva ettevõtja ellujäämise ja järelikult võimaluse seda müüa, piirab arukas erainvestor selle ettevõtja pankrotist tulenevat kahju.
- 17 Teiseks leiab Larko, et on väärt järeltasda, et ei saa arvesse võtta selle äriühingu erastamist vahetult pärast 3. meetme, kuna see toimus selle meetme järgselt. Nimetatud äriühingu müük ei saanud toimuda enne seda meetme ning asjaolu, et Kreeka riik ei olnud väljendanud oma kavatsust (erastamine) läbi viia, ei ole asjasepuutuv. Nimelt tuleneb 3. meetme ja erastamise käivitamise vaheline lahutamatu majanduslik seos nende ajalisest lähedusest.
- 18 Kolmandaks ei ole asjaolud, et puudus äriplaan ja tõendid sellele kohta, et Kreeka riik oli hinnanud Larko pikaajalist kasumlikkust, samuti piisavad, et põhjendada Üldkohtu hinnangut erainvestori kriteeriumi kohaldamise kohta, kuna selline investor võib mõistlikult investeerida ilma äriplaanita, eesmärgiga mitte taotleda pikaajalist kasumlikkust, vaid selleks, et muuta ettevõtja müük võimalikuks.
- 19 Neljandaks leiab Larko, et Üldkohus kandis tõendamiskoormise üle vastaspoolele, kui ta kontrollis, kas komisjoni hinnang on ilmselgelt väärt, ehkki komisjon peab tõendama, et erainvestori kriteeriumi kohaldamise tingimused on ilmselgelt täitmata. Kohtupraktika kohaselt kohaldatakse seda nõuet nimelt kõigile eraettevõtja põhimõtte väljendusvormidele, ning seda ei saa sugugi piirata erainvestori kriteeriumi kvantitatiivse aspektiga.
- 20 Igal juhul ei oleks Üldkohus pidanud mitte ainult tegema kindlaks, kas esitatud tõendid vastavad tegelikkusele, on usaldusväärsed ja sidusad, vaid kontrollima ka seda, kas need tõendid sisaldavad kogu asjakohast teavet, mida keerulise olukorra hindamisel tuleb arvesse võtta, ning kas kõnealused tõendid on olemuselt sellised, et toetavad järeldusi, mis nende pinnalt on tehtud. Olles eiranud kapitali suurendamise majanduslikku tähendust, keeldus Üldkohus arvesse võtmast olulisi asjaolusid, et hinnata erainvestori kriteeriumi kohaldamise tingimusi, ja on seega rikkunud õigusnormi.
- 21 Viiendaks ei muuda vaidlustatud kohtuotsuse punktis 120 sisalduvad kaalutlused, et ETE osales kapitali suurendamises väiksemas osas kui riik ning tühistas täielikult oma kapitaliosaluse raamatupidamisliku väärtuse, seda asjaolu, et erainvestor oli otsustanud investeerida samal ajal riigiga olulise summa, et säilitada vähemusosalust Larkos viimase erastamise eesmärgil. Neil asjaoludel ei saa järeldada, et Larko ei oleks ilmselgelt saanud võrreldavaid vahendeid erainvestorilt.
- 22 Kuuendaks väidab Larko, et Üldkohus ei vastanud tema teise võimalusena esitatud argumentidele, et riigi osalemine kapitali suurendamises ei toonud kaasa talle eelise andmist, vähemalt mitte summas, mis on vajalik, et riik säilitaks sama osalusmäära nimetatud ettevõtjas.
- 23 Komisjon vaidleb Larko argumentidele vastu.

Euroopa Kohtu hinnang

- 24 Oma esimese argumendiga vaidleb Larko sisuliselt vastu – ilma et ta viitaks tõendite moonutamisele – Üldkohtu poolt faktilistele asjaoludele vaidlustatud kohtuotsuse punktides 117 ja 118 antud sõltumatu hinnangu, mille kohaselt Larko ei tõendanud, et Kreeka riik omandas enamusosaluse Larko kapitalis eesmärgiga see äriühing müüa, ega tõendanud samuti, et see omandamine oli nimetatud müüki soodustanud.
- 25 Vastavalt Euroopa Kohtu väljakujunenud praktikale ei ole Üldkohtu tehtav faktiliste asjaolude hindamine Euroopa Kohtu kontrollile alluv õigusküsimus, välja arvatud juhul, kui on moonutatud Üldkohtule esitatud tõendeid (30. septembri 2003. aasta kohtuotsus Freistaat Sachsen jt vs. komisjon, C-57/00 P ja C-61/00 P, EU:C:2003:510, punkt 102 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 26 Järelikult tuleb esimene argument vastuvõetamatuse tõttu tagasi lükata.
- 27 Teises argumendis väidab Larko, et Kreeka riigi eesmärki lihtsustada tema erastamist tuleb järeltada Kreeka ametiasutuste toimingutest, mis järgnevad 3. meetmele, eelkõige nende ajalise läheduse tõttu, ja et äriplaani puudumine ja igasuguste tõendite puudumine, mis näitaks, et Kreeka riik hindas Larko pikaajalist kasumlikkust, ei ole piisavad, et põhjendada Üldkohtu hinnangut erainvestori kriteeriumi kohaldamise kohta.
- 28 Sellega seoses tuleb meelde tuletada, et hindamaks, kas eraettevõtja oleks sama meetme võtnud tavapärastel turutingimustel, tuleb võrdluse aluseks võtta selline ettevõtja, kes on riigiga võimalikult sarnases olukorras (vt selle kohta 6. märtsi 2018. aasta kohtuotsus komisjon vs. FIH Holding ja FIH Erhvervsbank, C-579/16 P, EU:C:2018:159, punkt 55 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 29 Nimelt peab komisjon selles raamistikus andma üldhinnangu, võttes arvesse kõiki asja olulisi tegureid, mille alusel on võimalik kindlaks teha, kas abi saanud ettevõtja ei oleks võrreldavaid vahendeid kindlasti saanud selliselt eraettevõtjalt (vt selle kohta 24. jaanuari 2013. aasta kohtuotsus Frucona Košice vs. komisjon, C-73/11 P, EU:C:2013:32, punkt 73).
- 30 Selles osas tuleb oluliseks pidada igasugust informatsiooni, mis võib olulisel määral mõjutada otsuse tegemisel tavaliselt ettevaatlikku ja hoolsat eraettevõtjat, kes on riigiga võimalikult sarnases olukorras (vt selle kohta 24. jaanuari 2013. aasta kohtuotsus Frucona Košice vs. komisjon, C-73/11 P, EU:C:2013:32, punkt 78, ja 21. märtsi 2013. aasta kohtuotsus komisjon vs. Buczek Automotive, C-405/11 P, ei avaldata, EU:C:2013:186, punkt 54).
- 31 Seetõttu on eraettevõtja põhimõtte kohaldamisel ainsana asjakohased kõnealuse meetme võtmise otsuse tegemise hetkel olemasolevad tõendid ja prognoositav areng (vt selle kohta 5. juuni 2012. aasta kohtuotsus komisjon vs. EDF, C-124/10 P, EU:C:2012:318, punkt 105).
- 32 Seetõttu ei saa asjaomase meetme vastuvõtmisele järgnevaid asjaolusid eraettevõtja põhimõtte kohaldamise tarvis arvesse võtta (vt selle kohta 30. novembri 2016. aasta kohtuotsus komisjon vs. Prantsusmaa ja Orange, C-486/15 P, EU:C:2016:912, punkt 139).
- 33 Euroopa Kohus on tõepoolest märkinud, et kuna riigi sekkumine võib toimuda mitmesuguses vormis ja seepärast tuleb seda analüüsida sekkumise tagajärgede kaudu, siis ei saa välistada, et mitut riigi järjestikust sekkumist tuleb ELTL artikli 107 lõike 1 kohaldamise eesmärgil käsitleda ühe sekkumisena. Selline võib olukord olla eelkõige siis, kui järjestikused sekkumised, võttes eelkõige arvesse nende ajalisi järjekorda, eesmärki ja ettevõtja olukorda sekkumise hetkel, on niivõrd tihedalt omavahel seotud, et neid on võimatu eraldada (19. märtsi 2013. aasta kohtuotsus Bouygues ja Bouygues Télécom vs. komisjon jt ning komisjon vs. Prantsusmaa jt, C-399/10 P ja C-401/10 P, EU:C:2013:175, punktid 103 ja 104).

- 34 Kuna aga Üldkohus tuvastas siinses asjas nimelt, et ei ole tõestatud, et 3. meetme vastuvõtmisega soovis Kreeka riik Larkot müüa, siis Kreeka ametiasutuste hilisemate toimingute väidetav ajaline lähedus ei ole iseenesest siiski piisav, et tõendada, et Üldkohus on õigusnormi rikkunud.
- 35 Kuivõrd Larko vaidleb oma kolmandas argumendis vastu sellele, kuidas Üldkohus hindas erainvestori kriteeriumi kohaldamist, väites, et selline investor võis mõistlikult investeerida ilma äriplaanita eesmärgiga mitte saada pikaajalist kasu, vaid selleks, et muuta kõnealuse ettevõtja müük võimalikuks, siis piisab märkimisest, et selle argumendiga palub Larko Euroopa Kohtul uuesti hinnata fakte, mis käesoleva kohtuotsuse punktis 25 viidatud kohtupraktikat silmas pidades ei ole selle kohtu ülesanne.
- 36 Järelikult tuleb kolmas argument vastuvõetamatuse tõttu tagasi lükata.
- 37 Neljanda argumendiga heidab Larko Üldkohtule ette kohtuliku kontrolli piiride rikkumist seoses komisjoni hinnangutega erainvestori kriteeriumi kohaldamise kohta.
- 38 Vastab tõele – nagu Larko põhjendatult väitis ja nagu on märgitud käesoleva kohtuotsuse punktis 29 –, et komisjon peab eraettevõtja põhimõtte kohaldamise käigus andma üldhinnangu, võttes arvesse kõiki asja olulisi tegureid, mille alusel on võimalik kindlaks teha, kas abi saanud ettevõtja ei oleks kindlasti sellist eelist saanud selliselt ettevõtjalt.
- 39 Siiski tuleneb väljakujunenud kohtupraktikast samuti, et sellise hindamise raames tuleb anda keeruline majanduslik hinnang ja et liidu kohus ei saa komisjoni antud keeruliste majanduslike hinnangute kontrollimise raames riigiabi valdkonnas asendada komisjoni majanduslikku hinnangut enda omaga (20. septembri 2017. aasta kohtuotsus komisjon vs. Frucona Košice, C-300/16 P, EU:C:2017:706, punktid 62 ja 63).
- 40 Seetõttu ei ole Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuses õigusnormi rikkunud, kui ta kontrollis komisjoni hinnangut, mis puudutas erainvestori kriteeriumi kohaldamist, üksnes sellest vaatenurgast, kas on tehtud ilmne hindamisviga.
- 41 Kuigi Larko väidab põhjendatult, et Üldkohus pidi siiski kontrollima mitte üksnes esitatud tõendite sisulist õigsust, usaldusväarsust ja sidusust, vaid ka seda, kas kogutud tõendid sisaldavad kogu asjakohast teavet, mida keerulise olukorra hindamisel tuleb arvesse võtta, ja kas kõnealused tõendid toetavad järeldusi, mis nende pinnalt on tehtud (20. septembri 2017. aasta kohtuotsus komisjon vs. Frucona Košice, C-300/16 P, EU:C:2017:706, punkt 64), piirdub see ettevõtja väitega, et Üldkohus eiras läbi viidud kapitali suurendamise majanduslikku tähtsust, ja seab niisiis – vastuvõetamatult – kahtluse alla Üldkohtu antud sõltumatu hinnangu faktilistele asjaoludele.
- 42 Sama kehtib ka Larko viienda argumendi kohta, millega see äriühing vaidlustab selle, kuidas Üldkohus hindas faktilisi asjaolusid vaidlustatud kohtuotsuse punktis 120, mis puudutasid ETE poolt kapitali suurendamises osalemise majanduslikku tähtsust.
- 43 Lõpuks piisab Larko kuuenda argumendiga seoses sellest, kui märkida, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt ei tulene põhjendamiskohustusest Üldkohtule kohustust esitada ammendav ja üksikasjalik ülevaade menetluse poolte kõikidest arutluskäikudest, ja seega võib Üldkohtu põhjendus olla tuletatav, tingimusel et see võimaldab huvitatud isikutel teada saada, miks Üldkohus nende argumendid tagasi lükkas, ja anda Euroopa Kohtu käsutusse tema kontrolli teostamiseks piisavalt teavet (9. märtsi 2017. aasta kohtuotsus Ellinikos Chrysos vs. komisjon, C-100/16 P, EU:C:2017:194, punkt 32).
- 44 Nimelt nagu komisjon põhjendatult väitis, võimaldavad vaidlustatud kohtuotsuse punktid 112–120 Euroopa Kohtul oma kontrolli teostada ja Larkol aru saada põhjustest, miks Üldkohus lükkas vaikimisi tagasi tema teise võimalusena esitatud argumendi, et riigi osalemine 3. meetmes ei toonud Larkole kaasa eelist sellises summas, mis oli vajalik, et riik säilitaks oma osalusprotsendi selles ettevõtjas.

45 Eelnevaid kaalutlusi silmas pidades tuleb esimene väide osaliselt vastuvõetamatuse ja osaliselt põhjendamatusse tõttu tagasi lükata.

Teine väide, et vaidlustatud kohtuotsuses on majandusliku eelise mõistet valesti tõlgendatud ning puudub põhjendus

46 Teine väide koosneb kahest osast, mis puudutavad 2. meetet ja 4. meetet.

Teise väite esimene osa, mis puudutab 2. meetet

– Poolte argumendid

47 Larko väidab, et Üldkohus rikkus kahel korral õigusnormi, kui ta järeldas, et 2. meede toob Larkole kaasa eelise.

48 Esiteks määratles Üldkohus ekslikult Larko raskustes oleva ettevõtjana, kuna selle hinnangu aluseks olevad faktilised asjaolud on meetme võtmisest hilisemad. Nimelt, esiteks ulatuvad viidatud finantstulemused kuni 2012. aastani ja eelkõige 2009. aasta negatiivsete tulemusteni. Lisaks sellele on ka 2008. aasta finantstulemused hilisemad selle meetme võtmisest ning Kreeka riik ei olnud nendest teadlik selle võtmise ajal, kuna raamatupidamisaja ei olnud veel lõppenud. Lõpuks tuleb tõdeda, et isegi kui oletada, et 2008. aasta andmed ei olnud tulevikku puudutavad, olid need tollel hetkel lühiajalised andmed.

49 Larko leiab seega, et Üldkohus ei asetanud end tolle aja konteksti, nagu nõuab Euroopa Kohtu praktika. Lisaks ilmneb päästmiseks ja ümberkorraldamiseks antava riigiabi suuniste punktides 9–11, et ettevõtja varalise olukorra analüüs peab põhinema andmetel, mis hõlmavad piisavalt pikka perioodi, mitte ei kujuta ühte ajahetke.

50 Teiseks leiab Larko, et Üldkohus tõlgendas 2. meetmega seoses valesti hüvitamise kriteeriumi. Sellega seoses märgib Larko, et Üldkohus sedastas vaidlustatud kohtuotsuse punktis 95 ise, et komisjon ei tuvastanud ühtegi garantiiteatise punkti 3.2 alapunktist d tuleneva kriteeriumi osa. Selle teatisega – mis ei sätestanud ühtegi erandit olukordade puhuks, milles komisjoni sõnul on „ilmne“, et selle sätte kohaldamise tingimused ei ole täidetud – on nimetatud institutsioon ise endale piirangu kehtestanud ja tekitanud õiguspärase ootuse võrdse kohtlemise osas.

51 Kuna aga Üldkohus siiski järeldas, et vaidlusaluse otsuse puhul ei ole tehtud ilmset hindamisviga Larko raske majandusliku- ja finantsolukorra tõttu ning selle tõttu, et haldusmenetluses jäeti esitamata tõendid selle kohta, et 2. meetmes sätestatud garantiipreemia oli piisav, jättis see kohus seega ühteaegu kõrvale garantiiteatise punkti 3.2 alapunktis d ette nähtud kriteeriumide süsteemi kohaldamise ning määras Larkole ja Kreeka riigile kohustuse tõendada preemia asjakohast suurust, vabastades seega komisjoni kohustusest kindlaks teha, kui suure summaga tegemist on.

52 Komisjon leiab, et Üldkohus tuvastas kuni 22. detsembrini 2008 aset leidnud asjaolude põhjal, et Larko oli raskustes olev ettevõtja, kuna 2008. aastal oli Larkol omavara negatiivne, ta käive vähenes eelneva aastaga võrreldes ligi poole võrra ja tal oli suur kahjum. Asjaolu, et need andmed muudeti hiljem ametlikuks Larko finantsaruannetes, ei saa seda järeldust kahtluse alla seada. Lisaks tuleneb Üldkohtu praktikast, et teatud ajavahemiku jooksul aset leidnud asjaolusid võib tõendada ka hilisemate dokumentidega, mis põhinevad nendel varasematel asjaoludel. Igal juhul oleks erainvestor, kes oli 22. detsembril 2008 Kreeka riigi olukorras, kontrollinud Larko tollast majanduslikku olukorda enne, kui oleks andnud talle sellise garantii, nagu tulenes 2. meetmest.

– Euroopa Kohtu hinnang

- 53 Nagu Larko on põhjendatult märkinud käesoleva kohtuotsuse punktides 48 ja 49 kokku võetud argumentides, tugines Üldkohus esiteks vaidlustatud kohtuotsuse punktides 78–82 esitatud analüüsis asjaoludele, mis on 2. meetme võtmisest hilisemad, st Larko 2008. aasta finantstulemustele, et tuvastada selle meetme võtmisele eelnevaid faktilisi asjaolusid, nimelt seda, et Larko oli 2. meetme võtmise hetkel raskustes olev ettevõtja päästmiseks ja ümberkorraldamiseks antava riigiabi suuniste punktide 9–11 tähenduses.
- 54 Teiseks kontrollis Üldkohus selle kohtuotsuse punktides 83 ja 84, kas Kreeka ametiasutused olid 2. meetme võtmise hetkel teadlikud nendest raskustest, ja järeldas vaidlustatud kohtuotsuse punktis 85, et ei ole ühtegi asjaolu, mis „kindlalt näitaks“, et nad olid raskustest sellel hetkel teadlikud.
- 55 Kolmandaks kohaldas Üldkohus alates vaidlustatud kohtuotsuse punktist 85 eeldust, et Kreeka riik oleks pidanud 2. meetme võtmise hetkel teadma, et Larko on raskes olukorras.
- 56 Sellega seoses viidatakse nimetatud kohtuotsuse punktis 86 kõigepealt 5. juuni 2012. aasta kohtuotsuse komisjon *vs.* EDF (C-124/10 P, EU:C:2012:318) punktidele 82–84, millest nähtub eeskätt, et kui liikmesriik tugineb haldusmenetluses erainvestori kriteeriumile, peab ta kahtluse korral tõendama üheselt ning lähtudes objektiivsetest ja kontrollitavatest tõenditest, et rakendatav meede pärineb temalt kui aktsionärit.
- 57 Seejärel märkis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 87, et nagu komisjon tuvastas 6. märtsi 2013. aasta otsuses ametliku uurimismenetluse algatamise kohta, tulenes Larko 2008. aasta finantsaruandest ja selle äriühingu kohtule esitatud kirjalikest avaldustest, et ta oli alates 2008. aastast raskustes olev ettevõtja.
- 58 Lõpuks märkis Üldkohus selle kohtuotsuse punktis 88 eeskätt, et Kreeka ametiasutused ei ole haldusmenetluse käigus tõendanud, et nad uurisid Larko majanduslikku ja rahalist seisundit 2. meetme võtmise ajal ega seda, et nad ei saanud seda olukorda teada.
- 59 Selle alusel leidis Üldkohus vaidlustatud otsuse punktides 89 ja 90, et arukas aktsionär oleks vähemalt uurinud ettevõtja majanduslikku ja rahalist hetkeolukorda enne sellise garantii nagu 2. meede andmist, ja et komisjon ei teinud ilmset hindamisviga, kui ta kvalifitseeris Larko selle meetme võtmise ajal raskustes olevaks ettevõtjaks.
- 60 Seega, olles järeldanud sisuliselt, et puuduvad igasugused tõendid 2. meetmest eelnevast või sellega samaaegselt ajast, mis tõendaks, et Kreeka ametiasutused olid selle meetme võtmise ajal teadlikud Larko raskustest, eeldas Üldkohus, et Kreeka ametiasutuste olukorras olev eraettevõtja oleks pidanud sellel hetkel nendest raskustest teadlik olema.
- 61 Nii arutledes on Üldkohus rikkunud õigusnormi, nagu väitis ka põhjendatult Larko.
- 62 Kuna Larko heidab Üldkohtule ette, et see seadis end 2. meetme võtmise konteksti ning rakendas eeldust, et Kreeka riik oleks pidanud nimetatud meetme võtmise hetkel selle ettevõtja raskustest teadlik olema, siis tuleb nimelt kõigepealt märkida, et eraettevõtja põhimõtte kohaldatavuse hindamist tuleb eristada selle põhimõtte kohaldamise analüüsist (vt selle kohta 24. oktoobri 2013. aasta kohtuotsus Land Burgenland jt *vs.* komisjon, C-214/12 P, C-215/12 P ja C-223/12 P, EU:C:2013:682, punkt 51, ja 6. märtsi 2018. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* FIH Holding ja FIH Erhvervsbank, C-579/16 P, EU:C:2018:159, punktid 65 ja 72).
- 63 Nimelt, kui on kahtlus, kas see põhimõte on kohaldatav, eelkõige kuna asjaomane liikmesriik kasutas kõnealuse meetme võtmise ajal oma avaliku võimu volitusi, siis peab liikmesriik üheselt ja objektiivsete ning kontrollitavate asjaolude põhjal tõendama, et rakendatud meede pärineb temalt kui

eraettevõtjalt (5. juuni 2012. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* EDF, C-124/10 P, EU:C:2012:318, punkt 82, ja 24. oktoobri 2013. aasta kohtuotsus Land Burgenland jt *vs.* komisjon, C-214/12 P, C-215/12 P ja C-223/12 P, EU:C:2013:682, punkt 57).

- 64 Seevastu siis, kui eraettevõtja põhimõte on kohaldatav, kuulub see tegurite hulka, mida komisjon peab abi olemasolu tuvastamisel arvesse võtma, ja tegemist ei ole seega erandiga, mida kohaldatakse üksnes liikmesriigi taotlusel, kui on tuvastatud, et esinevad kõik ELTL artikli 107 lõikes 1 toodud mõiste „riigiabi“ tunnused (vt selle kohta 6. märtsi 2018. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* FIH Holding ja FIH Erhvervsbank, C-579/16 P, EU:C:2018:159, punkt 46 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 65 Seega peab komisjon tõendama, kas eraettevõtja põhimõtte kohaldamise tingimused on täidetud või mitte (vt selle kohta 21. märtsi 2013. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Buczek Automotive, C-405/11 P, ei avaldata, EU:C:2013:186, punkt 34).
- 66 Sellega seoses on juba käesoleva kohtuotsuse punktides 29 ja 31 märgitud, et komisjon peab andma üldhinnangu, võttes arvesse kõiki asja olulisi tegureid, mille alusel on tal võimalik kindlaks teha, kas abi saanud ettevõtja ei oleks võrreldavaid vahendeid kindlasti saanud selliselt eraettevõtjalt, ning et selles kontekstis on asjasse puutuvad üksnes kõnealuse meetme võtmise otsuse tegemise hetkel olemasolevad tõendid ning prognoositav areng.
- 67 Komisjon on EL toimimise lepingu riigiabi puudutavate põhireeglite nõuetekohase kohaldamise huvides kohustatud viima vaatlusaluste meetmete uurimise läbi hoolikalt ja erapooletult, et tal oleks lõpliku otsuse tegemisel selleks võimalikult täielikud ja usaldusväärsed tõendid (2. septembri 2010. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Scott, C-290/07 P, EU:C:2010:480, punkt 90).
- 68 Järelikult peab komisjon siis, kui kohaldamisele võib kuuluda eraõigusliku võlausaldaja kriteerium, paluma asjaomasel liikmesriigil esitada talle kogu asjakohane teave, mis võimaldab tal kontrollida, kas selle kriteeriumi kohaldamise tingimused on täidetud (20. septembri 2017. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Frucona Košice, C-300/16 P, EU:C:2017:706, punkt 24).
- 69 Aga isegi kui see institutsioon on silmitsi liikmesriigiga, kes oma koostöökohustust rikkudes jättis esitamata teabe, mille komisjon käskis tal esitada, peab ta oma otsustes tuginema teatava usaldusväärse ja ühtlangevuse astmega asjaoludele, mis annavad piisava aluse järeldamiseks, et ettevõtja sai eelise, mis kujutab endast riigiabi, ning suudavad seega kinnitada komisjoni tehtud järeldusi (17. septembri 2009. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* MTU Friedrichshafen, C-520/07 P, EU:C:2009:557, punktid 54–56).
- 70 Nimelt, kuna kõnealuse abi abisaajalt tagasinõudmise eesmärk on kõrvaldada konkurentsimoonus, mille põhjustas teatav konkurentsieelis, ning taastada selle abi maksmisele eelnenud olukord, siis ei saa komisjon eeldada, et ettevõtja sai riigiabi, tuginedes selleks pelgalt negatiivsele oletusele, mis põhineb teabe puudumisel, mis võimaldaks vastupidist järeldust teha, kui ei esine teisi tõendeid, mis positiivselt kinnitavad sellise eelise olemasolu (17. septembri 2009. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* MTU Friedrichshafen, C-520/07 P, EU:C:2009:557, punktid 57 ja 58).
- 71 Aga kuna Üldkohus eeldas – olles järeldanud sisuliselt, et puuduvad igasugused tõendid 2. meetmele eelnevast või sellega samast ajast, mis näitaks, et Kreeka ametiasutused olid selle meetme võtmise ajal olnud teadlikud Larko raskustest –, et Kreeka ametiasutuste olukorras olev eraettevõtja oleks pidanud sellel hetkel olema teadlik nendest raskustest, siis on Üldkohus rikkunud eelmises punktis viidatud kohtupraktikat ega ole pannud end nimetatud meetme võtmise konteksti, nagu väidab Larko.
- 72 Ilma et oleks vaja analüüsida Larko argumente, mis on kokku võetud käesoleva kohtuotsuse punktides 50 ja 51, tuleb seega teise väite esimese osaga nõustuda.

Teise väite teine osa, mis käsitleb 4. meedet

– Poolte argumendid

- 73 Larko väidab, et vaidlustatud kohtuotsuses puuduvad 4. meetme kohta põhjendused. Üldkohus ei vastanud vaidlustatud kohtuotsuse punktis 127 argumendile, et ühe peamise aktsionäri antud garantii, et täita kohtu poolt ajutisi meetmeid puudutava otsuse raames kehtestatud tingimust, on levinud praktika; selle kohtuotsuse punktis 128 argumendile, et kui 4. meedet ei oleks antud, oleks Larkol tekkinud korvamatu kahju tema vara arestimise tõttu, mis oleks ohtu seadnud tema erastamise; selle kohtuotsuse punktis 130 argumendile, et 4. meetmes sätestatud garantii katte ulatus, garantii kestus ja garantiipreemia olid kooskõlas turul kehtivate tingimustega; ja sama kohtuotsuse punktis 131 argumendile, et see meede oli kooskõlas erainvestori kriteeriumiga, võttes arvesse ETE eripärast seisundit.
- 74 Komisjon vaidleb Larko argumentidele vastu.

– Euroopa Kohtu hinnang

- 75 Käesoleva kohtuotsuse punktis 43 mainitud kohtupraktikat arvestades tuleb märkida, et vaidlustatud kohtuotsuse punktid 125–132 võimaldavad Larkol mõista põhjuseid, mis viisid käesoleva kohtuotsuse punktis 73 kokku võetud argumentide otsese ja vaikimisi tagasi lükkamiseni, ning annavad Euroopa Kohtu käsutusse kohtuliku kontrolli teostamiseks piisavalt teavet.
- 76 Kuivõrd Larko soovib oma argumentidega vaidlustada ka Üldkohtu hinnangut, et 2% suurune garantiipreemia ei kajasta riski, et Larko ei maksa laenu tagasi, siis seab see ettevõtja kahtluse alla Üldkohtu antud sõltumatu hinnangu faktilistele asjaoludele, see ei ole aga vastuvõetav.
- 77 Seetõttu ja vastupidi Larko väidetele ei puudu vaidlustatud kohtuotsuses põhjendus ning selles ei ole õigusnormi rikutud, nagu see ettevõtja väidab.
- 78 Seega tuleb teise väite teine osa põhjendamatus tõttu tagasi lükata.

Kolmas väide, et 6. meetme siseturuga kokkusobivuse hindamisel on õigusnormi rikutud ja vaidlustatud kohtuotsuses puuduvad põhjendused

- 79 Kolmas väide koosneb kahest osast, millest esimene käsitleb 2011. aasta ajutise raamistiku rikkumist ja põhjenduste puudumist vaidlustatud kohtuotsuses, ning teine päästmiseks ja ümberkorraldamiseks antava riigiabi suuniste rikkumist ja põhjenduste puudumist selles kohtuotsuses.

Kolmanda väite esimene osa, mis käsitleb 2011. aasta ajutise raamistiku rikkumist ja põhjenduste puudumist vaidlustatud kohtuotsuses

– Poolte argumendid

- 80 Larko märgib, et vaidlustatud kohtuotsuse punktides 170 ja 171 järeldas Üldkohus, et 6. meede ei ole kooskõlas 2011. aasta ajutise raamistikuga, kuna selles meetmes ette nähtud garantiipreemia ei olnud piisav, selle garantiiga kaetud laenude summa ületas Larko 2010. aasta palgakulusid, nimetatud garantii hõlmas 100% laenudest, 2011. aasta ajutise raamistiku kohaldamisalast oli välja jäetud selles raamistikus sätestatud garantii saanud raskustes olevad ettevõtjad ja Kreeka ametiasutused ei tõendanud, et 6. meede oli liikmesriigi majanduses tõsise häire kõrvaldamiseks vajalik, asjakohane ja proportsionaalne.

- 81 Kuna aga vaidlusaluses otsuses ei mainitud 2011. aasta ajutise raamistiku lisa käsitletud garantiipreemiaid ning Üldkohus ei selgitanud, kuidas komisjon oli siiski täitnud oma kohustuse hinnata sellist preemiat, siis puuduvad vaidlustatud kohtuotsuses põhjendused. Kuna 2011. aastal garanteeritud laenude kogusumma ei ületanud Larko 2010. aasta palgakulusid, siis lisaks on Üldkohus rikkunud kohustust vaidlusalust otsust tõhusalt kontrollida. Peale selle on Üldkohus rikkunud 2011. aasta ajutise raamistiku punkti 2.3 teise lõigu alapunkti i, kuna ta järeldas, et selle tuvastamisel, kas ettevõtja on raskustes, on otsustava tähtsusega abi andmise kuupäev, mitte aga 1. juuli 2008.
- 82 Lõpuks puudub vaidlustatud Üldkohtu kohtuotsuses põhjendus, kuna ta piirdus märkimisega, et Kreeka ametiasutused ei olnud esitanud tõendeid selle kohta, kas 6. meede oli vajalik asjaomase liikmesriigi majanduses tõsise häire kõrvaldamiseks.
- 83 Komisjon vaidleb Larko argumentidele vastu.

– Euroopa Kohtu hinnang

- 84 Nagu komisjon põhjendatult märkis, on 2011. aasta ajutise raamistiku punktis 2.3 mainitud tingimused kumulatiivsed ja Larko ei vaidle vastu sellele, et 6. meede hõlmas 100% kõnealustest laenudest. Kuna Larko ei vaidle vastu Üldkohtu hinnangule, mille kohaselt selle sätte teise lõigu alapunktis f sätestatud tingimus ei ole täidetud, on tema sisuline argument tulemusetu.
- 85 Mis puudutab seda, et vaidlustatud kohtuotsuses väidetavalt puuduvad põhjendused, siis tuleb märkida, et käesoleva kohtuotsuse punktis 43 mainitud kohtupraktikat arvestades võimaldavad vaidlustatud kohtuotsuse punktid 168–171 Larkol mõista põhjuseid, mis viisid käesoleva kohtuotsuse punktides 81 ja 82 kokku võetud argumentide otsese ja vaikimisi tagasi lükkamiseni, ning annavad Euroopa Kohtu käsutusse kohtuliku kontrolli teostamiseks piisavalt teavet.
- 86 Järelikult tuleb kolmanda väite esimene osa põhjendamatusse tõttu tagasi lükata.

Kolmanda väite teine osa, mis käsitleb päästmiseks ja ümberkorraldamiseks antava riigiabi suuniste rikkumist ning põhjenduste puudumist vaidlustatud kohtuotsuses

– Poolte argumendid

- 87 Larko väidab, et jättes arvestamata tema argumendid, mille kohaselt 6. meetmest oli teatatud komisjonile, kes töötas koos Kreeka ametiasutustega, et koostada selle äriühingu ümberkorraldamiskava, on Üldkohus valesti tõlgendanud päästmiseks ja ümberkorraldamiseks antava riigiabi suuniseid, ei ole võtnud arvesse komisjoni kohustusi, mis tulenevad lojaalse koostöö põhimõttest, ja on jätnud vaidlustatud kohtuotsuse põhjendamata.
- 88 Komisjon vaidleb Larko argumentidele vastu.

– Euroopa Kohtu hinnang

- 89 Nagu komisjon põhjendatult märgib, ei ole vastuvõetavad Larko vastuväited faktilistele asjaoludele, mille Üldkohus on sõltumatult tuvastanud ja mille kohaselt ei viidanud Kreeka ametiasutused haldusmenetluse käigus päästmiseks ja ümberkorraldamiseks antava riigiabi suunistele, ei teatanud ümberkorraldamise või likvideerimise kavast kuue kuu jooksul ega tõendanud, et 6. meede piirdus vajaliku miinimumiga.

- 90 Mis puudutab vaidlustatud kohtuotsuse väidetavat põhjenduste puudumist, siis tuleb märkida, et käesoleva kohtuotsuse punktis 43 mainitud kohtupraktikat arvestades võimaldavad vaidlustatud kohtuotsuse punktid 172–174 Larkol mõista põhjuseid, mis viisid käesoleva kohtuotsuse punktis 87 kokku võetud argumentide otsese ja vaikimisi tagasi lükkamiseni, ning annavad Euroopa Kohtu käsutusse kohtuliku kontrolli teostamiseks piisavalt teavet.
- 91 Sellest tuleneb, et kolmanda väite teine osa ja järelikult terve kolmas väide tuleb osaliselt vastuvõetamatuse tõttu ja osaliselt põhjendamatusse tõttu tagasi lükata.

Neljas väide, et 2., 4. ja 6. meetme alusel tagasinõutava abi summa hindamisel on rikutud õigusnormi ja vaidlustatud kohtuotsuses puudutavad põhjendused

Poolte argumendid

- 92 Larko väidab, et olles vaidlustatud kohtuotsuse punktides 180 ja 194 järeldanud, et vaidlusaluses otsuses antud hinnang 2., 4. ja 6. meetme alusel tagasinõutava abi summale oli kooskõlas määruse nr 659/1999 artikli 14 lõikega 1 ja garantiiteatise punkti 4.1 kolmanda lõigu alapunktiga a, on Üldkohus õigusnormi rikkunud ja jätnud vaidlustatud kohtuotsuse põhjendamata.
- 93 Esiteks esitas Larko sõnul Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 193 ise põhjenduse, lisades vaidlusalusesse otsusesse selles puuduva põhjenduse, ning tõdes, et Larkol on kohustus tõendada garantiiteatise punkti 4.1 kolmanda lõigu alapunktis a käsitletud erakorralisi asjaolusid.
- 94 Teiseks kinnitas Üldkohus vaatamata sellele, et vaidlusaluse otsuse vastuvõtmise ajal oli selge, et ükski käsitletud garantiidest ei olnud välja makstud, komisjoni lähenemisviisi, kes Kreeka ametiasutuste poole pöördumata piirdus tõdemisega, et tal ei olnud tõendeid selle kohta, et neid tagatisi on kasutatud. Nii rikkus Üldkohus oma kohustust viia läbi hoolikas ja erapooletu uurimine
- 95 Nimelt ilmneb kõigepealt 2008. aasta laenulepingust, mis oli komisjonile kättesaadav, et selle lepingu esemeks olevad laenud tuli tagasi maksta 31. märtsiks 2012, mis on oluliselt varasem 27. märtsist 2014, kui vaidlusalune otsus tehti. Komisjoni valduses olid seega kõik asjaolud, mis võimaldasid tal järeldada, et need laenud pidid olema juba tagasi makstud. Lisaks sellele pidi 2010. aastal antud laen lõppema 45 päeva pärast vaidlusaluse otsuse vastuvõtmist. Lõpuks sai komisjon sellel kuupäeval tõdeda, et 6. meetme esemeks olev laen oli juba osaliselt tagasi makstud.
- 96 Kolmandaks viiks kohustus teha tagasimakse nii laenuandjale kui ka garantii andnud riigile Larko sõnul paradoksaalse tulemuseni, et laenu tagasi maksev äriühing on keerulisemas olukorras kui selline äriühing, kes riigi garantiid kasutas. Kuna Üldkohus ei vastanud vaidlustatud kohtuotsuses selle kohta esitatud argumentidele, jättis ta niisiis selle kohtuotsuse põhjendamata.
- 97 Neljandaks märgib Larko, et vaidlusaluse otsuse vastuvõtmise ajal ei olnud ei kohtupraktikas ega komisjoni otsustuspraktikas pretsedenti selle kohta, et garantii alusel nõutakse tagasi kogu garanteeritud laenu väärtus, juhul kui seda garantiid ei kasutata. Nimelt on juhtumite puhul, millele komisjon viitab, tegemist garantii kasutamisel erineva faktilise olukorraga. Seevastu ühe sarnase juhtumi puhul, kui laenud hiljem tagasi maksti, võttis komisjon arvesse seda asjaolu ega kehtestanud nõuet laenusummad tagasi nõuda, vaid kohaldas suurendatud viitemäära. Ta oleks siinses asjas pidanud samuti toimima.
- 98 Viiendaks oleks tagajärjed, mis tulenevad kohustusest kõnealuste laenude summa tagasi nõuda, vastuolus Euroopa Kohtu väljakujunenud kohtupraktikaga, mille kohaselt on riigiabi tagasinõudmiseks kohustavate komisjoni otsuste eesmärk taastada varasem olukord ja tegemist ei tohi olla karistusega, mis läheb kaugemale tegelikult saadud eelisest.

- 99 Kuuendaks on vaidlusalune otsus laadilt õigusvastane sanktsioon selle tõttu, et garantiiteatise punkti 4.1 kolmanda lõigu punkti a on valesti kohaldatud, kuna selles sättes on taoline käik lubatud üksnes erakorraliste asjaolude esinemisel. Sellist hinnangut tuleb täpselt põhjendada ning see ei saa tugineda komisjoni „kahtlustele“ seoses Larko võimega laenu saada, mis olid esitatud vaidlusaluse otsuse punktides 77 ja 104, ega tõendite puudumisele selle kohta, et garantiid kasutati, nagu märgitakse selle otsuse punktides 78, 95 ja 105.
- 100 Seetõttu rikkus Üldkohus esmalt õigusnormi seoses nõutava tõendatuse tasemega, järeldades, et vaidlusalune otsus oli selles küsimuses piisavalt põhjendatud. Seejärel rikkus ta õigusnormi hinnangus, et esinesid erakorralised asjaolud. Lõpuks on Üldkohus vaidlustatud kohtuotsusesse jätnud vastuolud ning seega seda ebapiisavalt põhjendanud.
- 101 Komisjon vaidleb Larko argumentidele vastu. See institutsioon leiab eeskätt, et Larko ei vaidle vastu mitte õiguslikule kriteeriumile, mida Üldkohus kohaldas, vaid esitab vastuvõetamatud vastuväited nende faktiliste asjaolude tuvastamisele, millele Üldkohus seda kriteeriumi kohaldas. Nimelt tuvastas Üldkohus erakorraliste asjaolude esinemise, kuna 2., 4. ja 6. meetme võtmisel oli Larko „väga keerulises olukorras“, mis tähendas, et „Larkol oli võimatu enda vahenditega kogu laenu tagasi maksta“.
- Euroopa Kohtu hinnang*
- 102 Kõigepealt tuleb märkida, et riigiabi valdkonnas komisjoni poolt oma pädevuse teostamisel tehtud otsuse tõlgendamine on õigusliku hinnangu andmine, ning Üldkohtu sellise tõlgenduse vastu esitatud väited on seega apellatsioonkaebuse raames vastuvõetavad (vt selle kohta 6. oktoobri 2015. aasta kohtuotsus komisjon vs. Andersen, C-303/13 P, EU:C:2015:647, punkt 74).
- 103 Kuivõrd komisjoni argumendid, millega vaidlustatakse Larko argumentide vastuvõetavust, pidid käsitlema vaidlusaluse otsuse tõlgendamist puudutatavat argumenti, siis tuleb need tagasi lükata.
- 104 Esiteks tuleb seoses etteheitega, mille Larko esitas Üldkohtule, märkida, et see ületas oma kontrolli piire, et ELTL artiklis 263 sätestatud seaduslikkuse kontrolli raames on nimelt Euroopa Kohtul ja Üldkohtul pädevus lahendada hagi, mille aluseks on pädevuse puudumine, olulise menetlusnormi rikkumine, EL toimimise lepingu või selle rakendusnormi rikkumine või võimu kuritarvitamine. ELTL artiklis 264 on ette nähtud, et kui hagi on põhjendatud, tunnistatakse vaidlustatud õigusakt tühiseks. Euroopa Kohus ja Üldkohus ei saa seega üheski olukorras asendada vaidlustatud akti autori põhjendusi enda omadega (24. jaanuari 2013. aasta kohtuotsus Frucona Košice vs. komisjon, C-73/11 P, EU:C:2013:32, punkt 89 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 28. veebruari 2013. aasta kohtuotsus Portugal vs. komisjon, C-246/11 P, ei avaldata, EU:C:2013:118, punkt 85 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 105 Ent nagu nähtub käesoleva kohtuotsuse punktist 102, on vaidlusaluse akti tõlgendamine selle kontrolliga hõlmatud.
- 106 Siinses asjas selgub vaidlustatud kohtuotsuse punktide 184–194 ühemõtteliselt, et Üldkohus piirdus sellise tõlgendusega ega ole sugugi põhjendusi asendanud.
- 107 Seega tuleb Larko esimene argument põhjendamatusse tõttu tagasi lükata.
- 108 Teiseks ei kandnud Üldkohus vastupidi sellele, mida Larko väidab, vaidlustatud kohtuotsuse nendes punktides üle tõendamiskoormist, mis puudutas garantiiteatise punkti 4.1 kolmanda lõigu alapunktis a käsitletud erakorraliste asjaolude esinemist, vaid kontrollis vastavalt käesoleva kohtuotsuse punktides 39 ja 41 viidatud kohtupraktikale, kas selle sätte kohaldamisel on komisjon õigusnormi rikkunud või teinud ilmseid hindamisvigu.

- 109 Kolmandaks tuleb märkida seoses sellega, et Larko heidab Üldkohtule ette just selle punkti 4.1 kolmanda lõigu alapunkti a ja nimetatud mõiste vääratõlgendust, et vaidlustatud kohtuotsuse punktides 189–191 järeldas Üldkohus erakorraliste asjaolude esinemise üksnes sellise hüpoteetilise olukorra puhul, kui on välistatud, et laenuvõtja suudab oma vahenditest tagasi maksta kõnealuse garantiiga kaetud laenu.
- 110 Vastupidi sellele, mida väidab Larko, võib selline hüpoteetiline olukord tõendada erakorraliste asjaolude esinemist nimetatud sätte tähenduses, ning tõendada ei ole vaja midagi muud, kui see tegelikult esineb.
- 111 Sellega seoses on Üldkohus ühest küljest vaidlustatud kohtuotsus punktides 186–188 põhjendatult järeldanud, et vaidlusaluse otsuse punktide 55–66, 77, 94 ja 104 koostoimes tõlgendamisest nähtub, et kasutades sobimatut mõistet „kaheldav“, väljendas komisjon tegelikult hinnangut, et ilma 2. ja 6. meetmeta ei oleks Larko saanud vastavat rahastamist.
- 112 Teisest küljest põhjendas Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 181, 182, 192 ja 193 õiguslikult piisavalt käesoleva kohtuotsuse punktis 43 viidatud kohtupraktikat silmas pidades seda, et ta lükkas tagasi Larko argumendid, mis käsitlesid erakorraliste asjaolude puudumist garantiiteatise punkti 4.1 kolmanda lõigu alapunkti a tähenduses, sest vaidlustatud kohtuotsuse nendes punktides esitatud kaalutlused võimaldavad nimelt Larkol saada teada põhjused, miks tema argumendid tagasi lükati, ning annavad Euroopa Kohtu käsutusse selle üle kohtuliku kontrolli teostamiseks piisavalt teavet.
- 113 Mis neljandaks puudutab käesoleva kohtuotsuse punktides 94–96 kokku võetud argumente, millega Larko vaidlustab Üldkohtu poolt tagasinõutavale abile antud hinnangu põhjendatuse, siis piisab märkimisest, et need argumendid käsitlevad 4. ja 6. meetme võtmisele järgnevate sündmustega arvestamist, nii et isegi kui need oleksid vastuvõetavad, tuleks need igal juhul tulemusetuna tagasi lükata, arvestades käesoleva kohtuotsuse punktides 28–32 viidatud kohtupraktikat.
- 114 Viiendaks piisab, kui seoses Larko viitega komisjoni väidetavale varasemale otsustuspraktikale märkida, et kooskõlas Euroopa Kohtu praktikaga võib seda, kas mingi meede kujutab endast riigiabi, hinnata üksnes ETL artikli 107 lõike 1 alusel, mitte komisjoni varasema otsustuspraktika alusel (15. novembri 2011. aasta kohtuotsus komisjon ja Hispaania vs. Government of Gibraltar ja Ühendkuningriik, C-106/09 P ja C-107/09 P, EU:C:2011:732, punkt 136).
- 115 Kuuendaks märgib komisjon põhjendatult seoses sellega, et väidetavalt puudub kohtupraktika, mis kohustab garanteeritud laenu koguväärtust tagasi nõudma, et Euroopa Kohus on juba käsitlenud hüpoteesi riigi poolt raskustes olevatele ettevõtjatele antud garantiide kohta ning on teinud järelduse, et neid garantiisid tuleb lugeda riigiabiks garanteeritud laenuga võrdses summas (5. oktoobri 2000. aasta kohtuotsus Saksamaa vs. komisjon, C-288/96, EU:C:2000:537, punkt 31, ja 28. jaanuari 2003. aasta kohtuotsus Saksamaa vs. komisjon, C-334/99, EU:C:2003:55, punkt 138).
- 116 Seitsmendaks tuleneb sellest, et nimetatud hüpoteetilise olukorra puhul on abisaajalt ettevõtjalt garanteeritud laenuga võrdses summas abi tagasinõudmise eesmärk nimelt taastada varasem olukord, mitte aga määrata talle karistust, vastupidi sellele, mida Larko väidab. Eelkõige ei kujuta laenu tagasimaksmine pangale endast riigiabi summa tagastamist riigile, nagu komisjon põhjendatult märkis.
- 117 Mis kaheksandaks puudutab väidetavat põhjenduste puudumist vaidlustatud kohtuotsuses, siis piisab märkimisest, et käesoleva kohtuotsuse punktis 43 mainitud kohtupraktikat arvestades võimaldavad vaidlustatud kohtuotsuse punktid 180–194 Larkol mõista põhjuseid, mis viisid tema argumentide otsese ja vaikimisi tagasi lükkamiseni, ning annavad Euroopa Kohtu käsutusse selle üle kohtuliku kontrolli teostamiseks piisavalt teavet.
- 118 Järelikult tuleb neljas väide tagasi lükata.

119 Kõiki eelnevaid kaalutlusi silmas pidades tuleb esiteks vaidlustatud kohtuotsus tühistada osas, millega Üldkohus lükkas tagasi hagi esimese väite esimese osa, mis puudutas 2. meedet, ja teiseks tuleb apellatsioonkaebus ülejäänud osas jätta rahuldamata.

Vaidlus esimeses kohtuastmes

120 Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 61 esimese lõigu kohaselt võib Euroopa Kohus teha Üldkohtu otsuse tühistamise korral asja suhtes ise lõpliku kohtuotsuse, kui menetlusstaadium lubab.

121 Käesolevas asjas ei ole Euroopa Kohtu käsutuses vajalikku teavet selleks, et teha lõplik kohtuotsus hagi esimese väite esimese osa kohta 2. meedet puudutavas osas, mis tugineb ELTL artikli 107 lõike 1 rikkumisele sellega, et eraettevõtja põhimõtet on kohaldatud vääralt.

122 Nagu nähtub eeskätt käesoleva kohtuotsuse punktidest 53–71, siis ühest küljest tugines komisjon vaidlusaluse otsuse järelduses, et Larko oli 2. meetme võtmise hetkel raskustes olev ettevõtja, Larko finantstulemustele, mille puhul on vaieldamatu, et need ei olnud sellel hetkel kättesaadavad. Teisest küljest piirdus Üldkohus järeldusega, et ühestki tõendist ei nähtu „kindlalt“, et Kreeka ametiasutused olid tollel hetkel teadlikud nendest raskustest.

123 Käesoleva kohtuotsuse punktis 69 mainitud kohtupraktikat arvestades peab Üldkohus kontrollima, kas haldustoimikus on teatava usaldusvääruse ja ühtelangevuse astmega tõendid, mis annavad piisava aluse järeldamaks ühest küljest, et Kreeka ametiasutused teadsid või pidid teadma 2. meetme võtmise hetkel Larko väidetavatest raskustest, ja teisest küljest, et komisjonil ja Kreeka ametiasutustel ei olnud haldusmenetluse käigus vaidlust selle küsimuse üle.

124 Nimelt võib vastavalt väljakujunenud kohtupraktikale komisjoni otsus olla põhjendatud kokkuvõtlikult, kui selle vastuvõtmine toimub kontekstis, mis on huvitatud isikutele hästi tuttav (vt selle kohta 19. septembri 2000. aasta kohtuotsus Saksamaa vs. komisjon, C-156/98, EU:C:2000:467, punkt 105, ja 26. juuni 2012. aasta kohtuotsus Poola vs. komisjon, C-335/09 P, EU:C:2012:385, punkt 152).

125 Seetõttu tuleb asi suunata tagasi Üldkohtusse.

Kohtukulud

126 Kuna asi suunatakse tagasi Üldkohtusse, tuleb otsuse tegemine kohtukulude kohta jätta edaspidiseks.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (teine koda) otsustab:

- 1. Tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 1. veebruari 2018. aasta kohtuotsus Larko vs. komisjon (T-423/14, EU:T:2018:57) osas, milles Üldkohus lükkas selle kohtuotsusega tagasi hagi esimese väite esimese osa niivõrd, kuivõrd see puudutas 2008. aastal Kreeka riigi poolt Larko Geniki Metalleftiki kai Metallourgiki AE-le antud garantiid seoses 30 miljoni euro suuruse laenuga, mille ATE Bank andis nimetatud äriühingule.**
- 2. Jätta apellatsioonkaebus ülejäänud osas rahuldamata.**
- 3. Suunata kohtuasi tagasi Euroopa Liidu Üldkohtusse.**
- 4. Otsustada kohtukulude kandmine edaspidi.**

Allkirjad